

bestaae deri, at de ikke skulde kunne slutte sig til hvilken som helst Præst, men til hvilken som helst Menighed, de vilde; men dette har Udvalget ikke kunnet indlade sig paa, fordi det er ganske klart, at den Frihed, som attraaes, aldeles ikke gaaer ud paa, at man ønsker at slutte sig til en anden Menighed, men kun at hvert enkelt Medlem skulde kunne slutte sig til den Præst, som isærdeleshed maatte tiltale ham. Jeg behøver kun at gøre opmærksom paa, at her i Kjøbenhavn, hvor en stor Deel af Sognefriheden er givet, falder det jo aldrig noget Menneſte ind, at de saaledes ville slutte sig til en anden Menighed end den, de høre til, men alene, at de ville holde sig til den Præst, hvis Prædiken tiltaler dem meest, og hvis Strikstol de helst ville søge. Der vilde ikke engang være nogen rimelig Mening i den Paaſtand, at f. Ex. de ikke ganske faa Kjøbenhavnere, der høre til Pastor Grundtvigs starrige Tilhørere, skulde have lyst til at slutte sig til Bartou Menighed; det er jo ganske klart, at det er deres Attraa blot at kunne høre Præsten ved denne Menighed og holde sig til ham. Det blev tillige af den ærede Folkethingsmand sagt, at Bestemmelsen om, hvad der skal iagttages med Hensyn til Kirkebøgenes Førelse, saaledes som det er fastsat i § 2, ikke havde tilstrækkelig Klarhed, idet man navnlig ikke deraf kunde see, enten det var Sognepræsten eller den Præst, der skal udføre Forremingerne, naar et Medlem holdt sig til en Præst udenfor Menigheden, der skulde have det egentlige Ansvar for Kirkebøgenes Førelse, navnlig med Hensyn til, hvad der skal iagttages ved Egteſkabs Stiftelse; imidlertid har Udvalget troet, at der ikke var den allerminſte Grund til at gjøre nogen Forandring i, hvad der er foreslaaet, idet det nemlig er udtrykkelig bestemt i den Forordning, som handler om, hvorledes der skal omgaaes med Hensyn til Tillysning, hvilke Dplysninger der skulle være tilveiebragte, førend Tillysningen lovligt kan finde Sted, og, da det er forudsat, at Tillysning skal ſtee i den Menighed, hvor Bruden hører hjemme, saa følger jo deraf, at det er den saakaldte vedkommende Præst, som har at paaſee, at alle de Dplysninger virkelig ere givne, som ere nødvendige for, at Tillysning

kan finde Sted. Det følger ogsaa af sig selv, at, dersom der under Tillysningen skulde ſtee en saadan Indsigelse imod Egteſkabs Fuldførelse, som har Noget at betyde, det vil ſige, naar den er ſteet paa ret og lovlig Maade, da svækker den aabenbart Tillysningens Virkning, indtil der enten er sluttet Forlig eller faldet Dom i Sagen, og det er alſaa paa dette Punkt, at det skal afgjøres, om Lovgivningens Bestemmelser i denne Henseende ere iagttagne.

Derimod blev der gjort opmærksom paa, at der var noget Utydeligt i Udtrykkene i den 6te Paragraph, som handler om, hvilke Indtægter den Præst og de Kirkebetjente skulle beholde, saalænge de ere i deres nu havende Embede, som enkelte Medlemmer af Menigheden forlade for at søge en anden Præst. Disse Betænkkeligheder har Udvalget fundet velbegrundede, og har ved at foreslaae, at der efter Ordet „deslige“ tilføies „faste Indtægter“, gjort Udtrykkene saa bestemte, at Meningen ikke kan være tvivlsom; ligeledes har Udvalget, ved mod Slutningen i samme Paragraph foran Ordet „Vederlag“ at indſætte „Dffer og“, søgt at fjerne enhver Tvivl. Endelig er der reist nogle Betænkkeligheder mod § 7 saavel af den høitagede Cultusminister som af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad). Udvalget havde faaet dette Raad af det sidste ærede Medlem, at forandre Udtrykket „Præst“ til „Sjælesørger“, men har ikke fundet sig foranlediget til at gaae ind derpaa, navnlig af den Grund, som idetmindſte for mig har meget at betyde, at dette Udtryk ikke har nogen egentlig Hjemmel i den hellige Skrift, det er et Udtryk, som har noget Papistisk ved sig; men, for at undgaae al Vanſelighed med denne Paragraph, som Udvalget selv ſlet ikke sætter videre Priis paa, har det foreslaaet, at den reent skulde gaae ud. Udvalget har ved Lovforslagets Affattelse kun taget den Bestemmelse med, for at der ikke skulde kunne ſiges, at der var noget Stykke af den præstelige Virksomhed, som ikke var omtalt og afgjort ved ſelve Lovforslaget; men Udvalget lægger saa liben Vægt paa denne Bestemmelse, at, dersom Fleertallet i Thinget ikke synes om Paragraphen, saa er det Udvalget ganske ligegyldigt, enten den bliver